

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../.....
วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล... นางสาว สุพัตรา กำมาทองรหัสบุคคล 014409

เบอร์โทรภายใน.....1135.....เบอร์โทรมือถือ0961569219.....

Email Address..... Supattra.Kha@mahidol.ac.th

หน่วยงาน หน่วยตรวจผู้ปวยนอกสูติกรรม งานการพยาบาลสูติศาสตร์ - นรีเวชวิทยา

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาริบัติ

*ชื่อ-สกุล... นางสาว สุพัตรา กำมาทอง รหัสบุคคล..... 014409

(ผู้ที่ได้รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง ความหวังในมุมเล็กๆ

ในยุคของโรคระบาดครองเมือง ผู้คนใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก ตามถนนหนทางเต็มไปด้วยผู้คนที่ยืนรอ
หน้าร้านค้ามีการเปิดปิดเป็นเวลา ในยามค่ำคืนจากที่มีผู้คนมากมายออกมาพบปะสังสรรค์ ณ ตอนนั้นเหลือ
เพียงความเงียบสงบ ผู้คนสังเวยเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น ข้าพเจ้าคือคนตัวเล็กๆคนหนึ่งที่ต้องอาศัยอยู่ในยุคนี้

ปัจจุบันผู้คนใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก ต้องระมัดระวังมากขึ้น สวมใส่หน้ากากตลอดเวลา พกเจลล้างมือ
เป็นประจำ กินข้าวพูดคุยกันก็ต้องรักษาระยะห่าง แต่ละคนต่างก็ดูแลตัวเองอย่างดีเพื่อให้อยู่รอดปลอดภัยจาก
โรคร้ายไข้เจ็บที่เข้ามาโจมตีร่างกายของเราตลอดเวลา จาก 1 ปี เป็น 2 ปี เป็น 3 ปี ข้าพเจ้าได้แต่คาดหวังว่า
เมื่อไหร่หนอ โรคร้ายไข้เจ็บนี้จะหมดไปซักที “โควิด” เป็นโรคที่ทำร้ายผู้คนได้อย่างเจ็บปวด ลูกพรากจากพ่อแม่
สามีพรากจากภรรยาญาติพี่น้อง เพื่อนพ้องจากกันโดยมิได้อำลาต่อหน้า แม้แต่จะจับมือกัน พูดคุยให้กำลังใจ
กันสักนิดยังทำไม่ได้ หลายชีวิต หลายครอบครัวต้องลำบาก บางคนไม่มีเงินที่จะรักษาต้องออกมาอนตามถนน
บางคนนอนเสียชีวิตตามท้องถนนไร้ผู้คนเหลียวแล ที่พึ่งสุดท้ายที่พอจะนึกถึงได้คือ “โรงพยาบาล” ผลกระทบ
ของโรคนี้ทำให้หลายๆต่อหลายคนตกงาน ไม่มีงานทำ ไม่มีเงินซื้อข้าว ไม่มีเงินซื้อน้ำ ไม่มีเงินไปหาหมอ หลาย
ชีวิตต้องยอมแพ้ให้กับโชคชะตาจากโลกนี้ไป บางคนก็หอบข้าวของกลับบ้านเกิดเก็บเอาร่างกายและจิตใจที่
บอบช้ำกลับไปรักษาตัวเอง รอคอยว่าเมื่อไหร่ที่โรคนี้จะหมดไป เมื่อไหร่จะมีโอกาสกลับมาทำงานลืมตาอ้าปาก
อีกครั้ง ทุกคนต่างก็หวังให้ครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และห่างไกลจากโรคร้ายนี้ หลายคนต้องทนเก็บ
ความคิดถึง พ่อแม่ ลูก ญาติพี่น้อง มิตรสหาย แต่ก็ไม่สามารถกลับไปเจอหน้าได้ด้วยต่างก็หวังความปลอดภัยของ
ทุกคนในครอบครัว ตลอดจนรวมไปถึงทุกคนที่ใกล้ชิด

ข้าพเจ้ามีครอบครัวอยู่ที่ต่างจังหวัด ข้าพเจ้ามีลูกชายที่กำลังน่ารัก มีแม่ที่กำลังแก่ชราลง ทุกเทศกาลก็จะ
มีคำถามมากมายจากปากของผู้เป็นแม่และลูก “แม่ เมื่อไหร่แม่จะกลับบ้าน” “ช่วงนี้ ปีนี้คนติดโควิดเยอะขึ้นจะ

กลับบ้านได้หรือเปล่าลูก” “วันหยุดยาวทำไมไม่กลับมาช่วยงานแม่ที่บ้านบ้าง” ทุกๆคำถามของแม่และลูกของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าจะอึกกะอ่วนใจ “ถ้าแม่กลับได้แม่จะกลับนะลูก” “ถ้าหนูกลับได้หนูจะกลับนะแม่ กลับไปช่วงนี้ก็อันตราย กลัวเอาเชื้อไปติดคนที่บ้านโดยไม่รู้ตัว” ถึงแม้จะคิดถึงแม่และลูกแต่ด้วยสถานการณ์แบบนี้ข้าพเจ้าเข้าใจดีว่า ความปลอดภัย ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ครอบครัว เพื่อนร่วมงานและสังคมมาก่อนเสมอ

ข้าพเจ้าทำงานที่โรงพยาบาลรามาริบัติ มีโอกาสได้ไปปฏิบัติงานที่คลินิก ARI ข้าพเจ้าทราบมาว่าบางคนทำงานหามรุ่งหามค่ำ ทำงานทุกวัน บางคนไม่ได้กลับบ้านมาเป็นปี สองปี ไม่ได้กลับบ้านมานานกว่าข้าพเจ้าด้วยซ้ำ ข้าพเจ้าเป็นเจ้าหน้าที่ธุรการมีหน้าที่ออก lab ส่ง lab พาคนไข้ไป x-ray เจอคนไข้อาการหนักบ้าง เบาบ้าง เด็กเล็ก คนชรา วัยกลางคน ทุกคนต่างมารอคอยการรักษาจากหมอด้วยความหวัง ข้าพเจ้าเคยเจอคำถามจากญาติผู้คนไข้ว่า “คนไข้จะเป็นอะไรมากมัยคะ ถ้าคนไข้เกิดติดเชื้อขึ้นมาแล้วจะต้องทำอะไร” ข้าพเจ้าได้แต่ตอบคนไข้ว่า “ตอนนี้ญาติคนไข้ตั้งสติก่อนนะคะ ใจเย็นๆนะ ตอนนี้คนไข้อยู่ในความดูแลของหมอแล้ว หากคนไข้ติดเชื้อจริงเดี๋ยวจะมีเจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลโทรกลับไปประสานงานให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งขั้นตอนการดูแลให้คนไข้และคนในครอบครัวได้ทราบนะคะ” ในใจข้าพเจ้าก็คิดว่าหากข้าพเจ้ามีความรู้มากกว่านี้สักนิด หรือช่วยคนไข้ได้มากกว่านี้ก็คงดี ข้าพเจ้าได้แต่พยายามทำหน้าที่ของตนเองให้ดี คอยฟังคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หมอพยาบาลเมื่อต้องการอะไรเพิ่มเติมตามหน้าที่ที่ตัวเองได้รับ ข้าพเจ้ามองเห็นถึงความอดทนที่เจ้าหน้าที่ทุกคนมีต่อคนไข้ ถึงแม้วันนั้นจะมีคนไข้มารอคิวตรวจมาน้อยเพียงไหน รอยยิ้มคำพูดที่ส่งมอบให้กับคนไข้และเพื่อนร่วมงาน ความสามัคคีความเอาใจใส่ การช่วยเหลือกันในการดูแลคนไข้ ทุกคนต่างก้มหน้าก้มตาทำหน้าที่ของตัวเองอย่างตั้งใจอย่างสุดความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นหมอ พยาบาล ผู้ช่วยพยาบาล ธุรการ การเงิน เจ้าหน้าที่ทำความสะอาด ตลอดจนเจ้าหน้าที่ทุกคนตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกๆที่เจ้าหน้าที่ทุกคนที่มาล้วนแต่ทราบดีว่าคนไข้ที่มาตรวจนี้ล้วนเป็นคนไข้ที่มีความเสี่ยงทั้งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเจ้าหน้าที่ทุกคนที่มาปฏิบัติงานที่คลินิกนี้ ทุกคนจิตใจยิ่งใหญ่มาก บางคนอาจต้องเสียสละเวลาส่วนตัวไม่ได้กลับไปหาครอบครัวเลยด้วยซ้ำ ข้าพเจ้าภูมิใจที่อย่างน้อยข้าพเจ้าก็ได้เป็นส่วนหนึ่งที่ได้ช่วยเหลือคนไข้เหล่านี้ ดีใจที่ได้มีโอกาสปฏิบัติงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานทุกคน พร้อมขอให้ทุกคนหายจากโรคนี้ ขอให้ทุกคนปลอดภัย เจ้าหน้าที่ทุกคนปลอดภัย พร้อมทั้งจะกลับไปสู่อ้อมกอดของครอบครัวอีกครั้ง

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....นางสาวสุพัตรา กัมาทอง.....

(นางสาว สุพัตรา กัมาทอง)

ลงชื่อ(หัวหน้าหน่วย).....นางสาว นกอร เอี่ยมสำอางค์.....

(นางสาว นกอร เอี่ยมสำอางค์)

สังกัด หน่วยตรวจผู้ป่วยนอกสูติกรรม งานการพยาบาลสูติศาสตร์ - นรีเวชวิทยา

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาริบัติ

19 เมษายน 2565